

1. ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍວິສະຫະກິດ ເອກະຊົນ

ການພັດທະນາ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນການລົງທຶນພັດທະນາ ໂດຍ ວິສະຫະກິດເອກະຊົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງສາທາລະນະໂພກທັງໝົດຂອງເຂດ ດ້ວຍ ງົບປະມານຂອງຜູ້ພັດທະນາເອງ ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແມ່ນຮູບແບບສະພາບໍລິຫານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຜູ້ ບໍລິຫານຈາກ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ບົນພື້ນຖານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ.

ຊຶ່ງຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງປະກອບມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນດັ່ງນີ້:

- 1) ມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ;
- 2) ມີຖານະການເງິນທີ່ເຂັ້ມແຂງໜັ້ນຄົງ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນຈາກສະຖາບັນການເງິນ ພາຍ ໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້;
- 3) ມີປະສົບການ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ໂດຍມີການຍັງຍືນຈາກອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 4) ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບ ຍ້ອນການກະ ທໍາຜິດໂດດເຈດຕະນາ¹.

ຜູ້ພັດທະນາທີ່ມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ແລະ ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຊົມເຊີຍດ້ວຍເອກະສານປະກອບ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຖຸດຽວຂັ້ນສູນກາງ.

ໃນກໍລະນີ ມີຜູ້ສະເໜີຂໍພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດແຫ່ງດຽວແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງຜ່ານການຄັດ ເລືອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນພັດທະນາເຂດ ເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງຜ່ານການພິຈາລະນາຕາມສອງຂັ້ນ ຄື: ຂັ້ນຕອນເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຂັ້ນ ຕອນເຊັນສັນຍາພັດທະນາ.

ການສະເໜີ ຂໍເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໃບຄໍາຮ້ອງ;
- 2) ເອກະສານຍັງຍືນຖານະນິຕິບຸກຄົນ;
- 3) ເອກະສານຍັງຍືນຖານະການເງິນ;
- 4) ແຜນວາດເບື້ອງຕົ້ນ ເນື້ອທີ່ດິນຂອງໂຄງການ;
- 5) ເອກະສານອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໃບຄໍາຮ້ອງ².

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຄົ້ນຄ້ວາ ໂດຍປະສານສົມທົບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງພິຈາລະນາ.

¹ ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ມາດຕາ 14 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018

² ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ມາດຕາ 17 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018

ໃນກໍລະນີ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຕົກລົງເຫັນດີແລ້ວ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອດຳເນີນການສຳຫຼວດພື້ນທີ່, ສຶກສາຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບເອກະສານ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ ສິບແປດ ເດືອນ.

ການສະເໜີຂໍເຊັນສັນຍາພັດທະນາ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໃບສະເໜີຂໍພັດທະນາ;
- 2) ໃບຢັ້ງຢືນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນລະອຽດຂອງໂຄງການ ຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 3) ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາໂຄງການ ຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 4) ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງເບື້ອງຕົ້ນ;
- 5) ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
- 6) ໃບຢັ້ງຢືນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
- 7) ຮ່າງສັນຍາພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
- 8) ເອກະສານອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບສະເໜີຂໍພັດທະນາ³.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສຶກສາຂໍ້ມູນ, ປະກອບເອກະສານຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮັບຮອງເອົາໂດຍກອງປະຊຸມ ຄະນະວິຊາການ ຂອງຂະແໜງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ທ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ລາຍງານຜົນຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ, ເມື່ອໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີແລ້ວ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະເໜີລັດຖະບານ ຂໍອະນຸມັດ ເຊັນສັນຍາພັດທະນາ ກັບຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນພັດທະນາ ຢ່າງເປັນທາງການ.

ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ພັດທະນາເຂດຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພາສີ ອາກອນ ດັ່ງນີ້:

- 1) ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- 2) ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ; ຂະແໜງການບໍລິການ ການພັດທະນາອຸດສະຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ, ການບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍະກຳ ແລະ ການພັດທະນາອະສັງຫາລິມະຊັບ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານອາກອນກຳໄລ ໂດຍອີງຕາມເຂດ ທີ່ຕັ້ງ ຄື: ເຂດ 1 ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ສິບຫົກປີ ແລະ ເຂດ 2 ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແປດປີ, ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນ ຈະໄດ້ເສຍ ສາມສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ (35%) ຂອງອັດຕາກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າປີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເສຍຕາມອັດຕາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສ່ວຍສາອາກອນ;
- 3) ການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດນໍ້າເບື້ອນ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເຜີ້ມ, ສ່ວນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆ ແມ່ນໃຫ້ເສຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງອັດຕາມູນຄ່າເຜີ້ມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເຜີ້ມ⁴.

³ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ມາດຕາ 19 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018

⁴ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ມາດຕາ 40 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນມີດັ່ງນີ້: ຜູ້ພັດທະນາ ມີສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ມີສິດເອົາສິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່, ມອບ, ໂອນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕາມອາຍຸສັນຍາພັດທະນາ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ພັດທະນາ ສໍາເລັດ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (45%) ຂອງແຜນພັດທະນາແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນແມ່ ບົດການພັດທະນາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ⁵. ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ພັດທະນາ ຍັງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາຈະໄດ້ ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ ບົນພື້ນຖານການເຈລະຈາ ແລະ ການຕົກລົງໃນສັນຍາໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂ, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຸດພິເສດ ເປັນຕົ້ນ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ກົດຈະການທີ່ລັດຖະບານສິ່ງເສີມພິເສດ.

ຜ່ານການສຶກສາດຳລັດ ວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຫັນວ່າ ລັດໃຫ້ຄວາມສໍາ ຄັນຕໍ່ພາກເອກະຊົນ ແລະ ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ສູງຕໍ່ການພັດທະນາຂອງພາກເອກະຊົນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ. ພ້ອມກັນນີ້ກໍ່ໄດ້ກຳນົດມາດຖານເງື່ອນໄຂທີ່ຮັດກຸມ ເພື່ອຄັດເລືອກເອົາຜູ້ພັດທະນາເຂດທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜູ້ທີ່ພັດທະນາທີ່ມີບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການໃນການພັດທະນາມາກ່ອນ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນ ຄົງທາງດ້ານການເງິນ. ເນື່ອງຈາກວ່າການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ການ ພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງປະເທດ, ເປັນການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພາຍ ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດມາລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ແລະ ກໍ່ເປັນການປະຕິບັດຕາມແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ສະນັ້ນ, ລັດຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຄັດເລືອກເອົາຜູ້ພັດທະນາ ທີ່ເຫັນ ວ່າມີຄວາມສາມາດ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະພັດທະນາເຂດດັ່ງກ່າວນັ້ນໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດໄດ້. ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ທີ່ ພັດທະນາຕ້ອງບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບ ຍ້ອນ ການກະທຳຜິດໂດດເຈດຕະນາມາກ່ອນ.

ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນໃນການຂໍອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ ແມ່ນມີຄວາມສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວ, ຜູ້ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຍືນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງການການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວກໍ່ຈະປະສານງານກັບໜ່ວຍງານຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ລາຍງານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ, ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນການ ພັດທະນາຕ້ອງໄດ້ຜ່ານ ສອງຂັ້ນຕອນ ຄື: ຂັ້ນຕອນເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຂັ້ນຕອນເຊັນສັນຍາ ພັດທະນາ. ການປະກອບແບບຝອມຕາມແຕ່ລະຂັ້ນຕອນນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄຳຮ້ອງທີ່ພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ທາງດ້ານ ພາສີອາກອນ, ນະໂຍບາຍທາງດ້ານທີ່ດິນ ແລະ ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນຕ່າງໆ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາ ເຊັ່ນ: ນະໂຍບາຍ ຫຼຸດຜ່ອນທາງດ້ານພາສີ ອາກອນ ຊຶ່ງເປັນການດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນໃຫ້ມາລົງທຶນໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ແລະ ເປັນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນພັດທະນາ. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການຫຼຸດຜ່ອນດ້ານພາສີອາກອນ ຂອງແຕ່ລະເຂດກໍ່ມີຄວາມ ແຕກຕ່າງກັນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍຂອງແຕ່ລະເຂດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເຂດທີ່ ພັດທະນາຍາກ ແລະ ເຂດທີ່ລັດຖະບານສິ່ງເສີມເປັນພິເສດນັ້ນບໍ່ຄືກັນ.

ນະໂຍບາຍນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ກໍ່ເປັນອີກໜຶ່ງນະໂຍບາຍ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້. ກົດໝາຍສິ່ງເສີມການ ລົງທຶນ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍເສດຖະກິດພິເສດໄດ້ໃຫ້ນະໂຍບາຍ ພິເສດແກ່ຜູ້ພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ຜູ້ພັດທະນາ ສາມາດ ມອບ,

⁵ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ມາດຕາ 41 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018

ໂອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຕາມສັນຍາພັດທະນາ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ພັດທະນາສໍາເລັດຢ່າງໜ້ອຍ 45 % ຂອງແຜນພັດທະນາແຕ່ລະໄລຍະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນແຜນແມ່ບົດ ໂດຍມີການຍິ່ງຍືນຈາກຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ແມ່ນເອື້ອຍອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ພັດທະນາໃນລະດັບທີສອງ ເຊັ່ນ: ຜູ້ພັດທະນາ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປລາວ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ການລົງທຶນ ລວມທັງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ທີ່ເກີດຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ, ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ການພັດທະນາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ສປປລາວ, ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸສັນຍາພັດທະນາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ຕຶກ, ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ ໃນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບສໍາປະທານ, ມີສິດໂອນກຳມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຈາກການສຶກສາ ດຳລັດ, ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຫັນໄດ້ວ່າ ການພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ ທີ່ເອກະຊົນ ເປັນຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາເອງນັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ຫຼັກການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນພັດທະນາເຂດດັ່ງກ່າວຈາກລັດຖະບານຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາເຂດໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຜູ້ພັດທະນາຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດ ແລະ ກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ນອກຈາກນີ້, ຜູ້ພັດທະນາ ຍັງໄດ້ຮັບສິດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການຕົກລົງ ລະຫວ່າງຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ລັດຖະບານ. ຊຶ່ງໃນບັດຈຸບັນນີ້, ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງໃຫ້ແທດເໝາະ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການລົງທຶນໃນ ສປປລາວ. ພ້ອມທັງຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ, ຜູ້ພັດທະນາທີ່ລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢູ່ໃນ ສປປລາວ ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍພາກເອກະຊົນນັ້ນ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໄດ້ຮັບປະສິດທິຜົນສູງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນປະເທດທີ່ດ້ອຍພັດທະນາ ຫຼື ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ຈະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຂອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ, ແຕ່ການຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸມັດ, ການອະນຸຍາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂການຄັດເລືອກນັ້ນ ອາດຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ທາງດ້ານລະບຽບຫຼັກການ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາຕົວຈິງຂອງປະເທດນັ້ນ.

ການພັດທະນາຂອງພາກເອກະຊົນ ແມ່ນມີທ່າແຮງ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາເຂດ ເສດຖະກິດພິເສດ ມີຄວາມປະສິດຜົນສຳເລັດສູງ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ພາກເອກະຊົນ ມີບົດຮຽນ, ປະສົບການ, ແຫຼ່ງທຶນ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມພ້ອມທາງດ້ານບຸກຄະນະກອນ, ບວກກັບນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອຍອຳນວຍຂອງປະເທດເຈົ້າພາບ ແລະ ກົນໄກໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ຈະເຮັດໃຫ້ການສ້າງຕັ້ງເຂດມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ປະເທດທີ່ສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການພັດທະນາຄວນເປັນໄປຕາມກົນໄກ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ຖ້າຫາກວ່າເໝັນແຕ່ການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການລົງທຶນໃນໄລຍະຍາວຫຼາຍຈົນເກີນໄປ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດບໍ່ສະໜໍາສະເໝີ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ວິທີການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ມີຄວາມແຕກໂຕນ ລະຫວ່າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ນອກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ສະນັ້ນ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍເອກະຊົນເປັນຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາເອງທັງໝົດນັ້ນ ໂດຍສະເພາະຢູ່ ສປປລາວ ແມ່ນມີຈຸດດີຫຼາຍດ້ານ ສາມາດເຮັດໃຫ້ການພັດເຂດດັ່ງກ່າວປະສົບຜົນສໍາເລັດສູງ, ພຽງແຕ່ລັດຕ້ອງມີກິນໄກການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂດດັ່ງກ່າວເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ປະເທດຊາດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນໃນເຂດດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນໄປຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ຢູ່ພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍ, ຫຼືກລຽງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ວັດທະນາທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ວິຖີການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຜູ້ລົງທຶນພັດທະນາ ຍັງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກນະໂຍບາຍທາງດ້ານພາສີອາກອນ, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດພາຍໃນປະເທດ ລວມທັງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ແນ່ນອນ, ຜູ້ພັດທະນາ ຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມມືກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາຂອງປະຊາຊົນ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່ ແລະ ປະກອບສ່ວນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວ, ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ, ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມີແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ,ມາດຕາ 14 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018,ໜ້າ ທີ 4;
2. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ,ມາດຕາ 17 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018,ໜ້າ ທີ 5;
3. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ,ມາດຕາ 19 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018, ໜ້າທີ 5 ;
4. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ,ມາດຕາ 40 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018 ໜ້າທີ 10;
5. ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ,ມາດຕາ 41 ສະບັບເລກທີ 188, ຄັ້ງວັນທີ 07.06.2018 ໜ້າທີ 10.